Lítid ad þakka!

Nú munu vera 10 ár lidin frá því Framsókn tók ad sér taumhaldid í þjódarfleytunni, og oftast eda ad ödrum þrædi med hinum svonefndu Alþýdumönnum. Hvad hefir nú gerzt á þessu tíuára tímabili? Það er nú sitthvad. M. a. má nefna Kreppulánasjóds stofnuna. Þar neyddust bændur landsins til þess ad vedsetja fénad sinn, sem Búnb. Íslands á allt undir ad stadid sé í skilum med. Svo kom innflutningur Karakúl fjárins, en frá honum er talid ad mædiveikin stafi – það er annars dálítid merkilegt ad hún byrjadi í Deildartungu, adalhreidri Framsóknar í Borgarfirdi og hjá mági Páls Zophoníassonar – og nú er hvorttveggja á daginn komid og stæd: Ad veikin hefir drepid meginid af fé bænda þar í sýslu og vídar og svo hitt, ad vedid er horfid svo, ad [illegible] bændanna er talinn ad verda fyrir ½ milj. króna tapi.

Það er lítid ad þakka, en þó hafa bændur landsins sýnt á því vidleitni nokkra, med drífa raudadótinu svo hátt uppí valdastólinn, ad það situr þar blýfast bændum til baga og hefir nú ákvedid samningu um það. Adeins er bedid eftir tækifærinu ad inn láta Kreppulánahnefann í þann blódugan lófa: Hnefinn sá er ætlast til ad verdi sverdshjöltin, sem halda skal um, þegar höfud ísl. bænda verda látin fjúka.

Þannig er þá kjörum hinna „frjálsborna Ísl." komid! Og nú flýja þeir af hólminum, eins og algjörlega yfirunnar lyddur (sbr. Nordalslyddur)

Ísl. bændur hafa verid taldir af eins „gódir menn", en þeir hafa sýnt það, ad hóp er ad ljúga þá fulla og má því um þá og hina, sem það hafa gjört, þetta:

„Hinn gódi sig felur en fanturinn ljómar, í falskapi dýpd uppí dýrdinnar sal" („Hvad" segir nú er það?). og það má halda áfram samlíkingunni: Hinn gódi sig felur, en fanturinn lýgur